

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obvineného **O. Ď.** pre trestný čin neoprávneného podnikania podľa § 118 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a iné, prejednal na neverejnom zasadnutí 22. marca 2016 **návrh** generálneho prokurátora Slovenskej republiky **na rozhodnutie o nepripustení účasti poškodených v trestnom konaní** a takto

t a k t o :

Podľa § 47 ods. 3 zák. č. 301/2005 Z. z. v znení zmien a doplnkov (Tr. por.) účinného od 1. januára 2006 v trestnej veci proti obvinenému O. Ď., vedenej na Národnej protizločineckej jednotke – Expozitúra Východ Národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ v Košiciach pod ČVS: PPZ-235/NKA-PZ-VY-2013

nepripúšťa účasť poškodených.

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením vyšetrovateľa Krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru v Bratislave (ďalej len „vyšetrovateľ PZ“) ČVS: KUV-116/OVEK-2002 zo dňa 20.08. 2002 bolo podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku číslo 140/1961 Zb. (ďalej len „Trestný poriadok“) začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie O. Ď. a Ing. M. P. pre trestný čin neoprávneného podnikania podľa § 118 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. (ďalej len „Trestný zákon“) spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona a trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a/, ods. 5 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ako štatutárni zástupcovia a konatelia spoločnosti S., so sídlom Z. (neskôr G.), IČO: XY, v období rokov 1999 až 2002 prijímali finančné vklady od právnických osôb a fyzických osôb na základe uzatvorených zmlúv o pôžičkách, v ktorých sa klienti S., zaviazali jednorazovo

alebo v pravidelných mesačných splátkach vložiť na účet spoločnosti S., dohodnutý objem finančných prostriedkov, pričom po nasporení dohodnutej sumy im S., na základe zmluvy o pôžičke malo poskytnúť pôžičku, a to napriek tomu, že na takúto činnosť nemali povolenie Ministerstva financií SR ani súhlas Národnej banky Slovenska a túto činnosť nemali zapísanú ako predmet činnosti v Obchodnom registri SR; na získavanie klientov využívali služby sprostredkovateľov, ktorí konali na základe sprostredkovateľských zmlúv uzatvorených so S., na území celej Slovenskej republiky a takouto činnosťou získali neoprávnený prospech v celkovej výške 30.620.646,-Sk (1.016.419.24,- Eur) na základe 978 uzatvorených zmlúv, pričom získané finančné prostriedky predstavovali jediný zdroj príjmov spoločnosti S.

Uznesením vyšetrovateľa PZ ČVS: KUJP-116/OVEK-2002 zo dňa 27. januára 2003 bolo podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku trestné stíhanie obvineného Ing. M. P. zastavené z dôvodu jeho neprípustnosti, nakoľko obvinený zomrel.

Vyššie popísaný skutok je v súčasnosti právne kvalifikovaný ako trestný čin neoprávneného podnikania podľa § 118 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v dobe od 30. júna 1999 najmenej do 05. apríla 2002 v B., po založení akciovej spoločnosti S. B., IČO: XY, ako člen predstavenstva, na podklade verejnej výzvy, bez povolenia Národnej banky Slovenska pre spoločnosť na prijímanie vkladov a poskytovanie pôžičiek, v rozpore s § 2 ods. 1, ods. 3 zákona č. 21/1992 Zb. o bankách v znení neskorších predpisov, a od 01. januára 2002 aj v rozpore s § 3 ods. 1, ods. 2 a § 5 písm. a/, písm. b/, písm. c/ zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov, v rozpore so schváleným predmetom činnosti v Obchodnom registri Okresného súdu B. pod vložkou X., bez toho, aby vytvoril predpoklady na zhodnotenie vkladov, ponúkal na trhu štyri produkty sporenia a to na bývanie, na dopravu a rozvoj, na štúdium a na dôchodok s vysokým bonusom od 6% až do výšky 150% vkladu a ďalšími zvýhodneniami, hoci spoločnosť na pôžičkovú činnosť nebola pripravená ani finančne, ani organizačne, v dôsledku čoho na základe zmlúv o pôžičkách celkom od 848 klientov, z toho 7 právnických osôb, vylákal celkom sumu 29.143.247,60,- Sk (967.378,60,- Eur) v prospech spoločnosti S. , pričom si bol vedomý, že podmienky splnenia záväzkov voči všetkým klientom nebude môcť reálne dodržať, čím takto spôsobil celkovú škodu vo výške 29.143.247.60,- Sk (967.378,60,- Eur).

Vyšetovanie predmetnej trestnej veci je v súčasnosti vedené u vyšetrovateľa PZ Národnej protizločineckej jednotky – Expozitúry Východ Národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ v Košiciach pod sp. zn. PPZ-235/NKA-PZ-VY-2013.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky sa svojím návrhom domáhal, aby najvyšší súd nepripustil do tohto trestného stíhania poškodených vzhľadom na ich vysoký počet, ako aj na to, že jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť závažným spôsobom ohrozený účel a rýchly priebeh trestného stíhania vo veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podaný návrh z hľadísk uvedených v ustanovení § 47 ods. 3 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 a na podklade pripojeného spisového materiálu dospel k záveru, že návrh generálneho prokurátora je dôvodný.

Z predloženého procesného spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v posudzovanej veci vystupuje najmenej 848 poškodených.

Rozsah a špecifický charakter stíhanej trestnej činnosti s počtom najmenej 848 poškodených, vyžaduje v záujme rýchlosti konania sústredenie vyšetrovania predovšetkým na dokázanie základných skutočností vyplývajúcich z ustanovenia § 119 odsek 1 Trestného poriadku. Výkon práv jednotlivých poškodených v uvedenom počte by mohol neúmerne predĺžiť trestné konanie a závažným spôsobom ohroziť účel a rýchly priebeh trestného stíhania.

Podľa § 47 ods. 3 Tr. por. ak je v tej istej veci veľký počet poškodených, spravidla prevyšujúci sto, a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť závažným spôsobom ohrozený účel a rýchly priebeh trestného stíhania, rozhodne v prípravnom konaní na návrh generálneho prokurátora o účasti poškodených v trestnom konaní najvyšší súd uznesením, ktoré sa doručí navrhovateľovi. Ak návrh nebol zamietnutý, generálny prokurátor zabezpečí, aby bolo uznesenie vhodným spôsobom zverejnené.

Vychádzajúc zo všetkých uvedených skutočností, hodnotiac tieto jednotlivo i v ich súhrne, dospel najvyšší súd k záveru, že v posudzovanej veci sú splnené zákonné podmienky na postup v zmysle § 47 ods. 3 Tr. por. V záujme rýchlosti konania je potrebné zamerať vyšetrovanie na základné skutočnosti vyplývajúce z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. por.

účinného od 1. januára 2006. Výkon práv jednotlivých poškodených vzhľadom na ich počet, by mohol závažným spôsobom ohroziť účel a rýchly priebeh trestného stíhania, ktoré už trvá od 20. augusta 2002.

S poukazom na uvedené skutočnosti a platný právny stav, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky rozhodol, že nepripúšťa v danej veci účasť poškodených.

Procesné postavenie poškodených v zmysle § 46 ods. 1 Tr. por. sa v dôsledku tohto rozhodnutia mení tak, že poškodení už nemôžu v priebehu ďalšieho trestného konania v prejednávanej veci vykonávať práva uvedené v § 46 ods. 1, ods. 3, ods. 6 Tr. por. Odo dňa zverejnenia tohto uznesenia začína plynúť premlčacia lehota ohľadom nárokov poškodených na náhradu škody v občianskoprávnom konaní, preto musí generálny prokurátor zabezpečiť vhodné zverejnenie tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 22. marca 2016

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Zuzana Vojtelová